

Amts 2den Valgkreds, at det med Hensyn til den Udgift, hvorom der her er Tale, er blevet anerkjendt af den Bedkommende, at det var blevet oversøet, at der var en udtryffelig Udtalelse mod Bevilgelsen af denne Sum; det er tillige sikkert, at Summen bestaaer af Smaa-beløb, som ere komne Smaaetjente tilgode, saa at Thinget i Realiteten ikke vilde have Noget at indvende derimod, ligesom det i Virkeligheden heller ikke er Noget, man vil forlange tilbagebetalt; saaledes ville vi ved 3die Behandling forhaabentlig kunne ende Forhandlingerne om dette Spørgsmaal.

Fallesen: Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (C. B. Rimestad) har en vis Lethed i at udfaste Paastande, men de holde ikke altid Stik. Han har, saaledes idag sagt, at jeg i forrige Session stemte for de 4,000 Rd. til Industriens Fremme; det er uheldigt for ham, at jeg netop stemte imod dem.

C. B. Rimestad: Den ærede Rigsdagsmands Bemærkning viser en Mangel paa Kjendskab, som det gjør mig ondt at maatte paavise. Den Sum, der er opført paa Finantsloven til Industriens Fremme, er ganske forskjellig fra de 4000 Rd., som Rigsdagen ifjor bevilgede til Industriindstillinger og tekniske Instituter i Kjøbstæderne. Der ydes jo ogsaa Bidrag til Fremme af Søfarten, Landvæsenet, Fiskeriet o. s. v., og det er for disse Summer, jeg har sagt, at den ærede Rigsdagsmand har stemt.

C. Rimestad: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Hvis det kun er for en kort Bemærkning, skal jeg give den ærede Rigsdagsmand Ordet, ellers vil jeg foreslaae Afslutning af Forhandlingerne.

C. Rimestad: Jeg vil kun gjøre den ganske korte Bemærkning, at efter den høitæredede Kultusministers sidste Udtalelse maa jeg stemme mod Forslaget under Nr. 21; thi idet den høitæredede Minister sagde, at denne Sum muligvis ikke vilde være tilstrækkelig for et heelt

Nar, synes deraf at fremgaae, at denne Foranstaltning muligens vilde kunne træde i Kraft i dette Finantsaar. Det er det, jeg er imod, idet jeg ligeoverfor den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) maa hævde Vigtigheden af, at Rigsdagen faaer Indflydelse paa en Sag af denne Betydning, endtem gjenem en særskilt Lov, hvad der vilde stemme bedst med Sagens store Betydning, eller i alt Fald gjenem Finantsloven. At indlade sig paa Sagen i den uforberedte Skikkelse, hvori den her ligger for, maa jeg bestemt fraraade, saa meget mere, som det vilde staae i Strid med, hvad der ellers pleier at være Tilfældet, naar der er Tale om gjenemgribende Forandringer ved Akademiet paa Charlottenborg, Universitetet og lignende Anstalter. Det er ogsaa bekjendt, at vi ikke pleie at indlade os paa at bevilge Summer til det og det Formaal, uden at vi nøie kjende den Plan, der vil blive fulgt, og det forekommer mig, at dette maa gjøre sig i en endnu høiere Grad gjældende, hvor der handles om en Sag af den store Vigtighed som Ordningen af Examinensvæsenet.

Kirke- og Underviisningsministeren: Planen bestaaer deri, at man henvender sig til et vist Antal Mænd, som man troer i Besiddelse af den tilbørlige Kundskab og Indsigt og det tilbørlige Greb paa at examinere; dem animoder man om at lede Examinationen imod et vist Vederlag, som man bliver enig med dem om. Det at bestemme, at visse Mænd skulle examinere, er ikke en i og for sig indviklet Sag, og jeg haaber, at Rigsdagen ikke vil bestemme, hvem der skal examinere. Om Vederlagets Størrelse vil man omtrent kunne danne sig en Forestilling efter de af mig givne Antydninger.

C. Rimestad: Ganste vist vil Rigsdagen ikke indlade sig paa at bestemme, hvem der skal . . .

Formanden: (ringer.) Den ærede Rigsdagsmand har ikke forlangt Ordet, men hvis han ønsker det for en kort Bemærkning, skal jeg give ham det.

C. Rimestad: Nei Tak!